

Dygde-löön, och i pennan fattade lyck-önskningar enär ehrborne och högwälac...

Montelius, Hemmingius M.,

1 Ic 1689 Höök, Gudmund

National Library
of Sweden

Dygde. Böön/

35

Och

3 Pennan fattade Lyck. önskingar

Enär

Ehreborne och Högwäblachtade Herren

Her Gudmund Boök/

Wälbestälte Råntemästare widh Kongl. Acade-
mien i Åbo/

BRUDGUMMEN:

Sampt

Af Dygd ådlad / Gudfruchtig och förnäbnt Jungfru

Jungf. Sara Lietzen/

Högachtadt och widt Lagfabrne Herrens

Her NICOLAI Lietzens/

Widh Höglofl. Kongl. Hoff, Rätten i Stoor, Förstendömet
Finland och Stapelstaden Åbo wälmeriterad Assessoris,

Käräfftelige Dotter;

BRUDEN:

Med hwar annan uti thet H. Trefaldigheez Namn och hög-
förnämt Soldz Præsence, ingingo ett Christeligt ehten-
skapz Förbund/ den 17 Septemb. 1689.

Af de förnäbnt Contrahenternas Skyldige Tienare ehtied.

1689

Til Brudgummen:

Herr Brudgum/ spara intet at vara/ lustig och
glad/
För then fromme tåra/ Gudh ehr föråbra/ på
thenna dag/
Thet i åstunda/ hon margelunda/ fram för ehr bår
Nemblig Kust/ Tuchtig/ Mild och Gudfruchtig **SAXA**
hon är;

Bligsam och Wänlig/ Troogen och Tienlig/ sättia i boe.
Hennes Dngd rara/ skal altid vara/ eder til roo/
In uth' och inne/ henne i sinne/ Wnrona liff/
Bohaget skäller/ rått wähl hwad galler? hon giör ehr rät/
Når i bort reesa/ hemma från nesa/ seer hon wäll til/
Omsorg hon drager/ bohaget lager/ rått som i wil/
Thetta och mehra/ weet hon at göra/ som thet sigb bår/
Eder til behag/ både natt och dagh/ man säkja töör.
Henne til en hamn/ blir thesfor' ehr samn/ hwaräst
hon nu/

Åstundar tomma/ bägge til fromma/ gifwe thet Gud!

Til Bruden

Ji mindre Bruden/ som står i Skruden/ glädias och
bår
För dngden sköna/ får hon til löna/ iag säkja töör/
Man af högt wårde/ then Gudh bestårde/ för hennes böön/
Hwilken allena/ Bruden den reena/ åbra eh söön/
Och honom tälla/ för andra alla/ Herre och Man/
Ja! hon är **SAXA**/ som eh skal spara/ thetta försan/
Mannen thet hörer/ kärlich han föder/ Bruden en tuff/
Hwilken hon tager/ på stunden lager/ eh går omsigg/
In hon betaler/ eh medh rixdaler/ them niangen taar.
Thet högre galler/ morgon och qwäller/ hafwer hon qwar/
Hwar af hans hierta/ ifrån all smärta/ blifwer förldst/
Sidst Gud förlåna ech tapar wåna/ altid tin tröst !!!

HEMMINGIUS M: MONTELIUS

Im Sommartid/af fågtings tidh/ gief iag en gång spåker/
See gråser gröne/ sager och stöne/huru det mond bekræta,
En morgon stund/ vith en lund/ thet måste iag förnimma/
Med myct en frögd/ huru i högd/ mång tusend diur the gillma/
Hvar med sitt prähl/ och liufwa måhl/ med myct en gammal
qwäda/

Når dbe i paar/ vith den star/ enhälligt sammantråda/
Lärctian hon sang/ Tuppen gaf tlang/ Dufwan kurrar och cictrav/
Höten alleen/satt på en Green/så hiereelig han qwictrav/
Veneris storr/ honom en lorr/ af kärlecks Eld och smårta/
Hade instånct och diupe instånct/ vith hans söriand hierra/
Han gief på tuur/ thet dufwan punr/ med sina kloor at spånna
Af kärleek reen/ och vehan meen/ han wille henne klämna/
Dufwan hon lopp/ alt vp i topp/ och tänctre icke biida/
Doch fick han fast henne med hast/ som lindrar nu hans qwäda.

Den store Herren Gudh dem offra mond hooplääste/
Som aldrig hade tänct boe hoop vith ett Näste/
Man seer nu offra det/ hur' mången reeser han
Långt bort i fremmand Land/ och finner thet sin wän.
Ja de i hwiltas hog mond' aldrig nånsin rinna/
At de af kärlets Eld skull' til hwar annan brinna/
Så effter en kort tidh de snarast instå råde/
I samio lefwa hoop/ man har wäl det höre för.
Nu see det och idag på Brudgum wår/ hwars Hierra
För inee hade kände den söra kärlets smårta/
Så han hiernupen nu mond föra i sitt Doo/
Sin wän som blifwa skal des liufwa lust och Roo.
Ja! i och sära två som gifwes nu rissamman;
Til allstons lust och Frögd til myct in roo och gammal/
I mågen lefwa såll' och niuta nu alt gode
Som Herrans Hand på ebr skal giuea med fullt mått/
af

Sara Troo Winnes Segren:

Et Sångste wöre wist wäret Tillstånd vithi Sde/
 Ther man Trösklöds måst boe med så stor wedermödos
 Siu detta wäl betänck i wär Brudgum from och godh
 Her KänneMäster H. D. R. ährbar i Sinn' och Modh/
 Hans Dygd medh gode Riäht af alle kan bepriffas/
 Som hans Gemde förståde / ther kan och wäl bewisfas.
 Nu har han Hiertat siet moor en skön Dam upwäckt/
 Med den han lefwa wil i Kärleek wäl och räckt.
 Nu skes wist det Frögd / Lust / Glädie med stor Saman/
 När til ett wist Förbund / föreenas Twå tillsammans.
 Min Her H. D. R. Brudgum wär / iag Eder skatta mä
 Iycksalig vithaf Gudh som män' then Bruden sä.
 Ja Bruden I J E J Iycklig / hwilkom nu är bestäret
 En ährbar Brudegum / den hon af Gudh begäret.
 Bring fram Aurora forde äch detta Plone-Lag
 En Dag som är bemängd med Frögd och stort Behag.
 O! Herre med tin Arm tu wärdes them bewara!
 All nåd och frögd förlän / förböt dem deras Skara!
 I äär dem med Glädie stor tillsammans länge boe!
 Schön vithi Himmels Högd äch niura ewig Noo!
 Gudh haff dem vithi minn' ; och med alle godt befröna!
 Tu Gudh bönhör mig! tu mä min Böön mig ey söna!
 Vpp Gåster derför' nu Spelmänner taar til Speel/
 I denna Saal / at ey på Lust må wara Feel.
 Nu höres Glädie-Röst Her Brudgum här nu dançar
 Att med sin sköna Brud som bär mång Dygde-Crançar.
 När såsom unge Sällskap så lustige böria på
 Då prägar man med Stör lära Glasen fring gää.
 Med höfwißte Saal och Snack nu en den andra möter;
 Den ey reent dricker vithi Glaas äht och Wijn han böret/
 Nu hafwe i wäl leekt / nu lüder det ähe Qwäll;
 Så fabr Her Brudgum wäl / adeu leff frist och Säll!

Contrahenterne til Heder och Skyldig Tienst
 Af

NIC. E. Sag-Berg Wex.Smol.